

σύστημα και γενικώς τὸ κάτω μέρος τοῦ φυτοῦ μακροσκοπικῶς και μικροσκοπικῶς.

Μικροσκοπικῶς: Ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ και μεταξὺ φλοιοῦ και ξύλου τοῦ ὑπογείου τμήματος τοῦ προσβεβλημένου φυτοῦ παρατηροῦνται λεπτά, λευκά πλακίδια μυκηλίου, εἰς σχῆμα ριπιδίου (βεντάγιας) μικροῦ ἢ μεγαλύτερου μεγέθους, τὰ ὅποια φωσφορίζουν κατὰ τὴν νύκτα.

Ἐκτός τῶν λευκῶν τούτων πλακιδίων χαρακτηριστικά τοῦ μύκητος εἶναι τὰ ριζομορφα (λεπτοί, λευκοί, καστανόφιοι ἢ μελανόφιοι θύσσανοι ἀπὸ νήματα) κατὰ μῆκος τῶν πλακιδίων τὰ ὅποια ἐν μέρει καλύπτουν τὰ πλακίδια.

Μικροσκοπικῶς:

Τὰ παλαιὰ ριζομορφα ἔχουν φλοῖον κάπως σκληρόν, φαιῶ χρώματος. Κάτωθεν τοῦ φλοιοῦ ὑπάρχουν ὕφαί με παχέιας μεμβράνης και κύτταρα πλησίον ἀλλήλων, ἐνῶ εἰς τὸ κέντρον τοῦ ριζομορφου αἱ ὕφαί εἶναι παράλληλοι.

Τὰ ριζομορφα ταῦτα κυκλοφοροῦν ἐντός τῶν ἱστίων, ἐρποῦν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ φλοιοῦ τοῦ δένδρου και τέλος ἀπομακρύνονται τῶν ριζῶν και προχωροῦν εἰς τὸ ἔδαφος, ὅπου συναντοῦν τὰς ρίζας γειτονικῶν φυτῶν τὰς ὅποιας προσβάλλουν.

Χαρακτηριστικὸν ὡσπύτως γνώρισμα τῆς προσβολῆς τοῦ μύκητος εἶναι και ἡ ἔντονος ὀσμὴ μανιταριοῦ (ἐνῶ ἄλλοι μύκητες ἔχουν ὀσμὴν οἴνοπνεύματος, ἀναμμένου σπέρτου κλπ.).

Αἴτιον τῆς ἀσθενείας

Ὁ μύκης *Armillariella mellea* εἶναι βασιδιομυκήτης ἀνήκων εἰς τὸ ἄθροισμα τῶν *Hyphomycetales* και εἰς τὴν οικογένειαν *Agaricaceae*.

Τὰ μανιτάρια τοῦ μύκητος ἔχουν πῖλον χρώματος μέλιτος στακτόχρουν ἢ ἐλαυόχρουν και σχῆμα μαστοειδές, κυρτόν, τὰ ἐλάσματα εἶναι πολλά, λευκά και κατόπιν ἐρυθρωτά. Ὁ ποῦς τοῦ μύκητος εἶναι μακρὸς και φέρει ἕνα μεμβρανῶδη δακτύλιον.

Τὰ βασίδια εἶναι μικρὰ και φέρουν ἐλειψοειδῆ και ἄχρωα σπόρια, διαστάσεων 8—10.μ.Χ5—6,5μ. (μ=μικρόν) τὰ βασιδιοσπόρια.

Μετάδοσις τῆς ἀσθενείας

Αὕτη συντελεῖται διὰ τῆς εἰσόδου τῶν ριζομορφῶν τοῦ μύκητος ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς ρίζας διὰ μηχανικῆς πίεσεως.

Τὰ βασιδιοσπόρια δὲν μεταδίδουν κατ' εὐθείαν τὴν ἀσθένειαν ἀλλὰ βλαστάνονται δίδουν ἀσθενῆς μυκήλιον, ὕπερ ἀναπτύσσεται κατ' ἀρχὰς και δίδει ριζομορφα. Τὸ μυκήλιον ζῆ σαπροφυτικῶς ἐπὶ νεκρῶν ριζῶν ἢ ξύλων τὰ ὅποια ἔχουν μείνει ἐντός

τοῦ ἔδαφους. Διὰ τῶν ριζομορφῶν δύναται ὁ μύκης νὰ προσβάλλη και ὑγιῆ φυτὰ. Ἡ ἐστία τῆς σηψιρρίζιας θὰ εἶναι πάντοτε ρίζα ἢ ρίζαι δένδρου ἢ παλαιῶν πρέμων ἢ ἐκκρίζωθεισι.

Λίαν συχνάκις παρατηροῦνται σηψιρρίζια εἰς σταφιδάμπελωνας ἢ ἀμπελωνας γενικῶς οἱ ὁποῖοι ἀντεκατέστησαν παλαιὸς τοιοῦτους εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἢ ἦσαν φυτευόμενα δασικὰ φυτὰ.

Ἡ ἀσθένεια αὕτη εἶναι ἐνδημικὴ και χρονίως μρφῆς, ἐπεκτεινομένη βραδέως μὲν ἀλλὰ σταθερῶς και ὑπὸ εὐνοϊκῆς συνθήκας τοῦ περιβάλλοντος—ἰδίως ὑγρασίας.

Πρὸς τὸν μύκητη τῶν φυτῶν εἰς τὰς προσβολὰς τοῦ μύκητος δεῖν ταῦτα νὰ μὴ εἶναι καχεκτικὰ—ἀλλὰ εὐρωστα.

Καταπολέμησις τῆς ἀσθενείας

Ἡ ὀρθρακτεῖς τῆς ἀσθενείας ταύτης εἶναι δύσκολος και δαπανηρὰ δι' ὅ και πρὸς ἀντιμετώπισην ταύτης, δεῖν νὰ ἐνεργῶμεν προληπτικῶς.

1) Ἐκλογὴ καταλλήλου ἔδαφους, καλῶς ἀποστραγγιζομένου και μὴ συγκρατοῦντος ὕμβρις ἢ φερτὰ ὕδατα.

2) Πρὸ τῆς φυτεύσεως δεῖν νὰ γίνεταί συστηματικὸς και λεπτομερὴς καθαρισμὸς τοῦ ἔδαφους ἀπὸ ριζῶν ἢ τεμάχια ριζῶν ἀμπελων, ὀσμῶν ἢ δένδρων.

Ἐπὶ ἐν ἢ μᾶλλον δύο ἔτη μετὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ ἔδαφους καλὸν εἶναι νὰ καλλιεργηται τὸ ἔδαφος διὰ μονοετῶν φυτῶν (ἐκτός πατάτας), τὰ δὲ νέα πρέμνα νὰ μὴ φυτεῖνται εἰς τὰς παλαιὰς θέσεις τῶν ἐκκρίζωθέντων τοιοῦτων. Τοῦτο βεβαίως δύναται νὰ ἐφραμοσθῆ εἰς ἀμπελωνας με γραμμικὴν διάταξιν τῶν πρέμων και μετὰ τὴν ἐκκρίζωσιν τούτων και σκαφήν τοῦ ἔδαφους νὰ σημειωθοῦν ἐπακριβῶς αἱ θέσεις, τῶν νέων διὰ καλὰ μὲν ἢ πασσάλων.

3) Ἀποφυγὴ τραυματισμοῦ τοῦ λαμποῦ και τῶν ριζῶν και ἀπολύμανσις τῶν τραυματισμένων.

4) Ἐὰν ἐκδηλωθοῦν συμπτώματα σηψιρρίζιας θὰ ἐκκρίζωθοῦν ἀμέσως τὰ ἀσθενῆ φυτὰ και θὰ διασκορπισθῆ ἀσβεστός εἰς τὴν θέσιν τούτων. Ἐπειδὴ ὑπάρχει τὸ ἐνδεχόμενον νὰ ἔχη ἤδη ἀρχίσει ἡ μόλυνσις τῶν ριζῶν τῶν γειτονικῶν πρέμων καλὸν θὰ εἶναι νὰ ἐκκρίζωθοῦν τὰ ἀμέσως πρὶν, και νὰ γίνῃ ἀπολύμανσις τοῦ ἔδαφους δι' ἀσβέστου ἢ καλλίτερον διὰ διθειοῦς ἀνθρακος εἰς ποσότητα 200 γραμμάρων κατὰ 1 τετραγ. μέτρον. Ἀπαραίτητόν εἶναι νὰ γίνῃ ἀπολύμανσις τῶν ὑπόπτων πρέμων. Πρὸς τοῦτο ἀνοίγεται συνεχῆς περιφερειακὴ τάφρος βάθους 50—60 ἐκ. και πλάτους 40—50 ἐκ. και ἐντός ταύτης τοποθετεῖται δις τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους σημαντικὴ πο-